

21 Augustus 1980

ORANJE NASSAULAAN 38

3161 BC RHOON

Beste ouders,

Het is niet mijn gewoonte om terug te zien. Tot nu toe was het leven onbepaald voor mij. Het werken op zich was een essentialia voor mijn bestaan. In de prestatie maatschappij zou iedereen beoordeeld worden naar geleverde prestatie, althans dat dacht ik. De realiteit kwam tot mijn bewustzijn eerst in Nigeria en later ook in Engeland. Ik ontdekke de middelmatigheid in leidinggevende posities. In een hiërarchie wordt je in eerste instantie naar loyaliteit en niet naar kunde geëvalueerd. Het scheppen van "opportunities" is the name of the game. Van de drie promoties die ik gehad heb om tot de rangen van Assistant Vice President te komen te worden, heb ik twee maal afgezegd of op moeten wijzen dat het verband ~~to~~ zou zijn. Enfin, dit wist ik voor mijn operatie. De operatie heeft me toch aan het denken gezet. Het leven en de mogelijkheden van het bestaan zijn bevestigd. Begrijp me goed,

dit is geen klacht tegen de maatschappij
of mijn omgeving. Neen, eerder is het een
erkenning van, of zo je wilt, een berusting
in het feit je bereikt hebt. Op je 40ste
een tussentijdse balans opmaken dat
hebben we als asset.

- 1/ Een AAA echtpaar + 2 gezonde kinderen
- 2/ een goede, vriendschappelijke relatie met de familie
- 3/ Een werkkring waar in ik mij uitstekend voel
- 4/ goede vrienden
- 5/ een meters huis + een heerlijke tuin.

Je realiseert je deze goede dingen des Levens
te meer omdat je ook beseft hebt in het
opgelopen jaar dat het leven eindig kan zijn.
Ik geloof dat het niet sentimenteel is om
jullie nog eens te bedanken voor de
support + interesse ~~aan~~ⁱⁿ mijn persoon +
familie deze 40 jaren. Hoeveel dit voor
mij betekent is niet in woorden te
verwoorden. Veel lief
Julie van Adelje.